

1. In data de 12.06.1997, societatea agricola X a vandut societatii comerciale Y, in baza contractului de vanzare-cumparare incheiat intre acestea, mai multe bunuri imobile pentru care societatea X a emis factura si a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta.

La data de 03.08.2001, urmare a neachitarii de catre societatea Y a facturii sus mentionate, instanta de judecata a dispus rezolutiunea contractului de vanzare-cumparare si repunerea partilor in situatia juridica anterioara incheierii contractului.

Ulterior intrarii in posesia bunurilor, societatea X vinde bunurile respective societatii Z pentru care emite factura fiscala si colecteaza taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 16.12.2004, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea X nu a condus evidenta operatiunilor in jurnalul de vanzari, respectiv in jurnalul de cumparari, taxa pe valoarea adaugata fiind determinata pe baza facturilor fiscale intocmite de contribuabil, diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata, stabilita la control, rezultand din declararea eronata a acesteia in deconturile depuse la organul fiscal teritorial si taxa pe valoarea adaugata efectiv platita.

Prin contestatia formulata, societatea X a solicitat diminuarea taxei pe valoarea adaugata de plata, stabilite prin raportul de inspectie fiscala, cu taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii emise initial catre societatea Y, precum si a dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, intrucat suma respectiva a fost colectata de doua ori de catre societate.

Cauza supusa solutionarii a fost daca societatea X datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale emise catre societatea Y, in conditiile in care in continutul raportului de inspectie fiscala nu se fac referiri la implicatiile fiscale in materie de taxa pe valoarea adaugata ale instantei de judecata prin care s-a dispus rezolutiunea contractului de vanzare – cumparare care a stat la baza emiterii facturii respective.

In drept,

Potrivit art.185 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

“ Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.”

Din analiza dosarului contestatiei s-a retinut ca prin sentinta instantei de judecata, incheiata in data de 03.08.2001, s-a dispus rezolutiunea contractului de vanzare – cumparare incheiat in data de 12.06.1997 intre societatea X si societatea Y, fapt care presupunea desfiintarea cu efect retroactiv a contractului, partile urmand a fi puse in situatia anterioara incheierii contractului, ca si cum acesta nici n-ar fi existat.

In consecinta, in conditiile in care societatea X nu a stornat din contabilitate contravaloarea facturii sus mentionata si implicit taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta acesteia, organul de control avea obligatia sa analizeze posibilitatea ca in taxa pe valoarea adaugata colectata stabilita la control sa includa si aceasta suma cu semnul minus, conform sentintei sus mentionate, in conditiile in care societatea nu a facut acest lucru.

Intrucat organul de inspectie fiscala nu s-a pronuntat la stabilirea taxei pe valoarea adaugata de plata in legatura cu cele dispuse de instanta de judecata, **urmeaza a se desfiinta Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 16.12.2004 si Decizia de impunere incheiata la aceesi data pentru acest capat de cerere**, urmand ca o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a intocmit decizia de impunere contestata sa efectueze o noua verificare pentru aceeasi perioada in scopul stabilirii taxei pe valoarea adaugata de plata si implicit a dobanzilor si penalitatilor de intarziere, tinand cont de cele precizate prin decizie.

2. Prin acelasi raport, organele de inspectie fiscala au stabilit ca la data de 25.06.2003, aceeasi societate X a achitat dividende catre asociati, dividende care nu au fost impuse cu cota corespunzatoare de 5% din suma acestora, conform art.36 alin.(1) din O.G.nr.7/2001 privind impozitul pe venit.

Societatea, prin contestatia formulata, solicita diminuarea impozitului pe dividende, a dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, intrucat in mod eronat aceasta a utilizat la acordarea sumelor respective termenul de “dividende”, sumele achitate reprezentand in fapt despagubiri acordate membrilor asociati inscrisi in societate, conform borderourilor de la actele de constituire, sustinere in dovedirea careia contestatoarea anexeaza xerocopii ale “ borderourilor cu suma primita de fiecare cetatean pe timpul cat a avut terenul la societate.” De asemenea aceasta sustine ca nu a mai desfasurat activitate de la sfarsitul anului 2001, iar in perioada 2001 – 2003 nu a acordat alte drepturi in natura.

Cauza supusa solutionarii a fost societatea datoreaza impozitul pe dividende stabilit la control, precum si dobanzile si penalitatile de intarziere aferente acestuia, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au facut o analiza asupra naturii sumelor platite catre asociati, pentru care nu s-a retinut impozit.

In drept.

Potrivit art.33 alin.(1) din O.G.nr.7/2001 privind impozitul pe venit,
“Dividendul este orice distribuire facuta de o persoana juridica, in bani si/sau in natura, in favoarea actionarilor sau asociatilor, din profitul stabilit pe baza bilantului contabil anual si a contului de profit si pierderi.”

Conform art.185 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

“ Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.”

Fata de cele expuse anterior s-a retinut:

Constatarile organului de control potrivit carora societatea ar fi repartizat si achitat dividende nu reprezinta argumente care sa justifice stabilirea impozitului pe dividende, in conditiile in care dividendele se repartizeaza din profitul stabilit pe baza bilantului contabil anual si a contului de profit si pierdere, iar prin Raportul de inspectie fiscala, in Capitolul II – Date despre contribuabil, se prezinta rezultatele financiare potrivit ultimelor trei bilanturi anuale, astfel: la 31.12.2001 s-a inregistrat pierdere , in anul 2002 nu s-a desfasurat activitate, iar la 31.12.2003 s-a realizat un profit foarte mic. Avand in vedere aspectele sus mentionate, retinem ca organul de inspectie fiscala nu a depus toate diligentele pentru cunosterea cat mai detaliata a starii de fapt fiscale, pentru aflarea adevarului obiectiv prin stabilirea cat mai exacta a imprejurarilor de fapt, prin coroborarea si interpretarea materialului informational.

In consecinta, directia generala a finantelor publice judeteanu nu se poate pronunta asupra legalitatii masurii organelor de inspectie privind stabilirea impozitului pe dividende, astfel ca **din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 16.12.2004 si din Decizia de impunere incheiata la aceeasi data se vor desfiinta mentiunile referitoare la impozitul pe dividende**, urmand ca o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a intocmit decizia de impunere contestata sa efectueze o noua verificare pentru aceeasi perioada in scopul stabilirii cu exactitate a naturii veniturilor platite de societate membrilor asociati, tinand cont de cele precizate prin prezenta decizie si de prevederile Legii nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura.